

Analiza i sinteza aspirina

Vrsta: Maturski | Broj strana: 22 | Nivo: Hemijsko-medicinska škola

-Aspirin

-Istorijski otkrića imena

2. TEORIJSKI DEO

-Preparati koje sadrži aspirin

-Neželjena dejstva i kontradikcije

-Predoziranje

-Kolbeova sinteza

-Postupci vlažne granulacije

-Tabletiranje

3. EKPERIMENTALNI DEO

-Sinteza aspirina

-Bezbednost

-Postupak

4. ZAKLJUČAK

5. LITERATURA

UVOD

ASPIRIN

Aspirin je naširoko smatran najboljim lekom svih vremena, a slobodno se može reći da predstavlja i najčuveniji primer supstance korisnih osobina, uzete iz prirode, a potom hemijski optimizovane da uspešnije zadovolji potrebe čoveka.

Lekovita svojstva lišća i kore pojedinih vrsta iz roda vrbe (lat. salix) bila su poznata mnogim antičkim civilizacijama, a o njima piše i otac lekara, Hipokrat, koji preporučuje ekstrakt kore vrbe za ublažavanje bolova, pri lečenju groznice i kod porođaja.

Istorijski otkriće

kristali acetilsalicilne kiseline

Istorijski imena "Aspirin"

Ime „Aspirin“ je sastavljeno od a- (od acetline grupe) -spir- (od spiraea cveta) i -in (uobičajen završetak imena lekova u to vreme). Bajer je registrovao ovo ime kao robnu marku 6. marta, 1899.

Teorijski deo

Kolbeova sinteza

Polazna sirovina za sintezu acetilsalicilne kiseline je fenol, iz koga se Kolbeovom sintezom dobija u prvom stupnju salicilna kiselina prema reakcijama:

Fenol u reakciji sa NaOH daje natrijum – fenolat. Zagrevanjem Na – fenolata u autoklavu(2) sa CO₂ pod pritiskom od 0,4 do 0,7 Mpa na 130-135oC do prestanka apsorpcije CO₂, stvara se natrijumova so salicilna kiselina. Na završetku procesa temperatura se povišava do 170oC. Dobiljana masa se po hladjenju rastvara u vodi, prečišćava pomoću aktivnog ulja u reakroeu (3) i cedilu u filteru (4). Dodatkom H₂SO₄ u taložniku (5) taloži se, skoro potpuno čista 99,6% , salicilna kiselina koja se izdvaja centrifugiranjem u centrifugi (6).

U drugom stupnju se dejstvom anhidrida sirčetne kiseline na salicilnu kiselinu dobija acetilsalicilna kiselina prema reakcijama:

Dejsvo acetisla, međutim, ima i negativne sporedne efekte, narocito na sluzokožu želuca. Ti negativni efekti mogu se umanjiti dodavanjem tzv. pufera koji smanjuju kiselost rastvora acetilsalicilne kiseline.

Osim toga, sintetizovani su i novi preparati na bazi salicilne kiseline, čija su negativna sporedna dejstva znatno umanjena.

Sinteza

Sinteza aspirina je klasificirana kao reakcija esterifikacije. U toj reakciji, salicilnoj kiselini kao reaktantu se dodaje acetatni anhidrat, derivat acetatne kiseline, što uz prisustvo katalizatora 85%-ne fosfatne kiseline (H_3PO_4) (ponekad se koristi i sumporna kiselina, H_2SO_4), daje acetilsalicilnu kiselinu i, kao nusproizvod, acetatnu kiselinu (sirćetu kiselinu). Pri samoj reakciji acetatni anhidrat se veže na fenolnu grupu salicilne kiseline (OH^-) pretvarajući je u acetil-grupu ($R-OH \rightarrow R-OCOCH_3$).

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com